

Column Stijn Fens

De achtergebleven boeken hadden me bijna levend verslonden

4 augustus 2023

Soms, als ik langs een dierenasiel rijd, hoor ik honden blaffen. Het is een geluid waar ik moeilijk tegen kan.

Ik zie dan in mijn gedachten de lange rijen hokken voor me. Honden met hun neus tegen de tralies. Hun baasjes zijn met vakantie. Een weekje naar de zon, want ze werden somber van de regen hier. Er zijn ook honden die er permanent wonen. Niemand wil ze meer hebben. Soms missen ze een poot.

De dierenasiels doen dappere pogingen om de honden een nieuw thuis te geven. Op de site 'Ik zoek baas' van de Dierenbescherming zijn foto's te zien van ik weet niet hoeveel honden te die je bijkans smeken ze in huis te nemen. Zoals Guusje, een Amerikaanse Stafford 'dame' die in het dierenasiel van Zandvoort woont. 'Ik zoek een baas die gek is op mij en graag wil knuffelen, wandelen en lekker chillen! Gewoon iemand om de rest van mijn leven mee te delen', staat er in de begeleidende tekst.

Mijn hart breekt.

Asiel voor boeken

Er bestaat een ander soort asiel, ook met lange gangen en kleine hokken, dat eenzelfde gevoel van stil verdriet bij mij losmaakt. Waar de bewoners hopen dat iemand ze komt ophalen, of dat degene die ervoor heeft gezorgd dat ze hier voortaan moeten wonen, zich bedenkt. Ik heb het over de site Boekwinkeltjes.nl. Het asiel voor boeken.

Ook hier fotootjes van de bewoners, al wordt niet de indruk gewekt dat ze de contactadvertentie zelf hebben geschreven. Dat is jammer. 'Ik zoek een lezer die gek is op mij en mij graag wil uitlezen. Gewoon iemand bij wie ik de rest van mijn leven in de boekenkast mag staan en die mij lekker afstof.''

Het aanbod op Boekwinkeltjes.nl is eindeloos. Ik kom er nog weleens voor Simon Vestdijk. Het aanbod van zijn boeken lijkt onuitputtelijk. Niet alleen wil bijna niemand hem meer lezen, blijkbaar wil niemand hem meer bezitten. Het voelt wreed aan.

Je kunt op Boekwinkeltjes.nl ook terecht voor de papieren resten van het Rijke Roomse Leven. Kerken worden aan de eredienst onttrokken en verkocht, de katholieken zelf sterven langzaam maar zeker uit en al die roomse boeken eindigen in de klike of krijgen nog een tweede kans op de asielboekensite.

Een van de meest aangeboden boeken in deze categorie is *De Nieuwe Kathechismus*, een geloofsboek dat in 1966 in opdracht van de Nederlandse bisschoppen werd samengesteld door het Hoger Katechetisch Instituut te Nijmegen. De door het Tweede

Vaticaan Concilie (1962-1965) opgefriste kerkleer werd hierin op een moderne, verhalende manier voor gewone gelovigen uitgewerkt. Het was een bestseller en leidde nog tot een conflict met Rome, maar daar gaat het hier niet om.

Ik heb *De Nieuwe Katechismus* zelf ook in de kast staan en pak het er even voor u bij. Het voorwoord begint als volgt: 'Graag openen wij dit boek met een wens voor iedere plaats waar het binnen zal gaan: vrede aan dit huis en aan allen die er wonen.'

Met een touw aan een boom

Vijftig jaar later werd dat boek vele andere huizen weer uitgezet en in een spreekwoordelijk bos met een touw aan een boom vastgebonden.

Tientallen exemplaren van *De Nieuwe Katechismus* wachten net als hond Guusje uit Zandvoort op Boekwinkeltjes.nl op een tweede baas. Sommige missen een kaft. Voor 6 euro (exclusief verzendkosten) heb je het al bij een Belgische aanbieder die naar de prachtige naam 'Boekenhemel Stevoort' luistert. Afhalen 'na een seintje vooraf' is ook mogelijk. Ik zou het bijna doen. Niets mooier dan een boek redden van de ondergang.

Wat zou het mooi zijn als iedereen nu Nieuwe Katechismussen zou gaan opkopen. Het is goed geschreven, overzichtelijk ingedeeld en het ruikt lekker. Ook niet onbelangrijk. Zelf is mijn ruimte beperkt. En ja, dan voel je je schuldig dat je niet meer kan doen voor de goede zaak.

Ooit mocht ik in een klooster, dat niet lang daarna de deuren zou sluiten, een kleine keuze doen uit de omvangrijke

bibliotheek. Toen ik die bibliotheek naderde, hoorde ik de boeken al blaffen. Ik dwaalde er een half uur rond, keek al die boeken in het gezicht en nam er uiteindelijk vier mee. Toen ik naar de deur liep hoorde ik luid geritsel achter mij. De achtergebelevens boeken pikten het niet en kwamen me achterna. Als ik de deur niet op tijd had dichtgedaan, hadden ze mij levend verslonden.